

جلد دوم

کریستین اترینگتون رایت
روث داوتی

درک تئوری فیلم

چگونه فیلم‌ها را بفهمیم

نمایشگاهی
جمهوری اسلامی
جمهوری اسلامی
جمهوری اسلامی
جمهوری اسلامی
جمهوری اسلامی

ناشر واحد

فهرست

۹	قدرتانی
۱۱	پیش‌گفتار
۱۷	تحلیل روان‌کاوانه
۵۵	فحینیسم
۹۱	مردانگی
۱۱۷	نظریه‌ی فراهنجر
۱۰۰	نزاد و قومیت
۱۹۹	دوران پسا استعماری و سینماهای فراملی
۲۳۵	ستارگان
۲۷۵	تحقیق درباره‌ی شیوه‌ی درک و دریافت مخاطبان
۳۰۳	نتیجه‌گیری
۳۰۷	واژه‌نامه‌ی اسامی
۳۲۱	نمایه‌ی موضوعی
۳۲۷	اعلام

تحلیل روان‌کاوانه

تحلیل روان‌کاوانه

۱. روشی درمانی که زیگموند فروید ابداع کرد برای مداوای نارسانی‌های روانی از طریق کاوش در رابطه‌ی متقابل میان عناصر آگاه و ناآگاه ذهن بیمار و تحریک ترس‌ها و تضادهای سرکوب شده‌ی آن. تحلیل روان‌کاوانه از تکنیک‌هایی چون تفسیر رؤیا و تداعی آزاد^۱ بهره می‌گیرد. نیز: نظامی از نظریه‌های روان‌شناسانه شامل این روش.

زمینه‌چینی

تقریباً جالبی است که در ۱۸۹۵، یعنی همان سالی که اولین فیلم‌های سینمایی برای مردم به نمایش درمی‌آمد، زیگموند فروید و یوزف برویر کتاب مطالعاتی در باب هیستوری را منتشر کردند. این کتاب اولین اثر روان‌کاوانه بر اساس مطالعات فروید درباره‌ی ذهن ناخودآگاه بود. در جلد نخست این مجموعه اشاره کردیم که بسیاری از نظریه‌هایی که در تحلیل سینما استفاده می‌شوند، ابتدا در مطالعات ادبی یا جنبش‌های سیاسی به کار رفته بودند. اما نظریه‌ی «تحلیل روان‌کاوانه»^۲ از

1. Free association

2. Psychoanalysis

زیگموند فروید

فروید را، که در سال ۱۸۵۶ در مُراویا متولد شد، «پدر تحلیل روان‌کاوانه» می‌نامند. فروید پس از مطالعاتی زیر نظر شارکو در پاریس، مطب خود را در وین افتتاح کرد. اما وقتی نازی‌ها در اتریش قدرت را به دست گرفتند، او که یهودی بود وین را ترک کرد و در ۱۹۳۷ به لندن کوچید و در ۱۹۳۹ در آن شهر درگذشت. دامنه تحقیقات و کارهای فروید بسیار گسترده است و شرح و توصیف دقیق‌شان در این مختصر نمی‌گنجد. در نتیجه این فصل را صرفاً به مباحثی اختصاص داده‌ایم که در درک متون سینمایی کاربرد دارند. اندیشه‌های فروید به حدی باقفوذ بوده‌اند که برخی‌شان در گفت‌وگوهای روزمره مردم جا باز کرده‌اند، مثلاً واژه‌های زیر به احتمال زیاد بسیار آشنا به نظر می‌رسند:

- «وسواسی»^۱: در توصیف آدمی به کار می‌رود که بهشدت به قواعد و اصول پایبند است و همه‌چیزش باید همیشه مرتب و سر جای خودش باشد؛ آدمی که نمی‌تواند «وا بدهد / بی خیال باشد». عموماً بار منفی دارد و چنین فردی را «بهشدت وسواسی» می‌خوانند.^۲
- «لغوش فرویدی»^۳ (یا اشتباه لپی): هنگامی رخ می‌دهد که سهواً حرفی «نامریوط/نابجا» می‌زنیم. همین خطأ و لغوش زبانی می‌تواند در تحلیل احساسات ناخودآگاه به کار بیاید.
- «لیبیدو»^۴ یا شور، نوعی محرك یا انگیزه یا انرژی روانی است که بهویژه با تمایلات جنسی ارتباط دارد.
- «نماد قضیبی»^۵ شیئی است که ظاهرش به نراندامه شباهت دارد، مثلاً آسمان‌خراس‌ها و بناهای یادبود. گاهی از آن برای اشاره‌ی طعنه‌آمیز به نمادهای قدرت مردانه و مردسالاری (اتومبیل کورسی قرمزرنگ) استفاده می‌کنند. این تعییر حتا در زمانه‌ی خود فروید به شوخی

1. Anally retentive

3. Freudian slip

5. Phallic symbol (Phallus)

2. Oh, you're so anal!

4. Libido

کوشش‌های علم پزشکی در درک «جنون» مردم نشأت گرفته است.

در طول تاریخ، افراد مبتلا به مشکلات ذهنی (هیستری) را می‌سوزانند، به زندان می‌انداختند، یا مسخره و تحقیر می‌کردند. مردم آن‌ها را دروغ‌گو، منحرف یا آدم‌های تنبی می‌پنداشتند که ارزش توجه جدی ندارند. در اواخر سده نوزدهم بود که مطالعاتی با هدف درک بهتر بیماری‌های روانی آغاز شد. پیش‌تاز این مطالعات، پروفسور ژان مارتین شارکو بود که بعدها راهنما و مربي فروید شد. گرایش به مطالعه ذهن ناخودآگاه از دهه ۱۹۰۰ شتاب بیش‌تری یافت و مردم بیش از دانشگاهیان به آن علاقه نشان دادند. مطالعات اولیه در این رشته را ابتدا «آسیب‌شناسی عصبی»^۱ نامیدند که خیلی زود به عنوانی که امروزه می‌شناسیم، یعنی «تحلیل روان‌کاوانه» تغییر نام داد.

هدف اصلی پژوهش در تحلیل روان‌کاوانه، دستیابی به درکی از ناخودآگاه است. فروید اعتقاد داشت آگاهی فرد در لایه‌های درون روان او ریشه دارد و بعضی افکار در لایه‌های زیرین قرار گرفته‌اند و پنهان‌اند. درست همان‌طور که یک‌دهم کوه بین را روی آب می‌بینیم و نه‌دهم آن زیر سطح آب است، فقط بخش کوچکی از ذهن نمایان‌گر ذهن آگاه است و بقیه‌ی آن (ضمیر پیش‌آگاه و ناخودآگاه) در لایه‌های زیرین «پنهان»‌اند.

نظريه‌ی تحلیل روان‌کاوانه افزون بر روان‌شناسی، بر رشته‌های دانشگاهی متعددی چون ادبیات، سینما، مارکسیسم، فمینیسم، و فلسفه اثر گذاشته است. زیگموند فروید، کارل یونگ، و ژاک لکان مشهورترین کاربران این نظریه‌اند و یافته‌ها و نظرات‌شان بخش‌های وسیعی از روان (ذهن) را در بر می‌گیرد و در عرصه‌ی مطالعات سینمایی موضوعیت و اهمیت فراوانی دارد.

1. Neuropathology